

18 Nov. 05.

Høje Grieg,

du er en ikke tro
og vil misbruge din
Taalmodighed, naar jeg
igjen byr dig med dine
Brevier, men dit Brev
igaar gjorde mig saagodt,
jeg var lidt borte for
ikke at have udtrykt mig
rigtig i mit Eget og at
det kunde opfattes i en
anden Aand. At du ogsaa
angaaende Concerten er
enig glæder mig inderlig
og det Moment hos Fridolf
som væselig endnu mangler
vil vist Livet bringe.

det er Sorgens som maa
til. Saaledes der Kun
er Medgang naar man
dog udenfor det virkelige
Fællesliv, det er ogsaa en
del af den Dabbelthed der
no over. Men saa er der
et Ord der bruger, som
jeg, for min Del, kalder
andenledes: Myatik
hvorpaa ikke Religion!
Myatik er taablaet, uigjer-
destruelig, Religionen,
der forbliver alt det Myatik
er dog det eneste vi har
til Trost og Hjelp. — Gjennem
den er vi alle sammen bare
Foster og Brødder, Medgangs-
punktet og Endemaalet
for al Myatik. — Jeg tror
nok man vil føle os selv

stor Munkes ikke har været
lidt i Himlen. Denne Tale
har jeg altid hørt ligeoverfor
Wagner — men det er
virkelig en skæbnelig Bemærk-
ning, som jeg igen får
bedt dig om at hjælpe.

Din hengivne

Agathe Grøndal